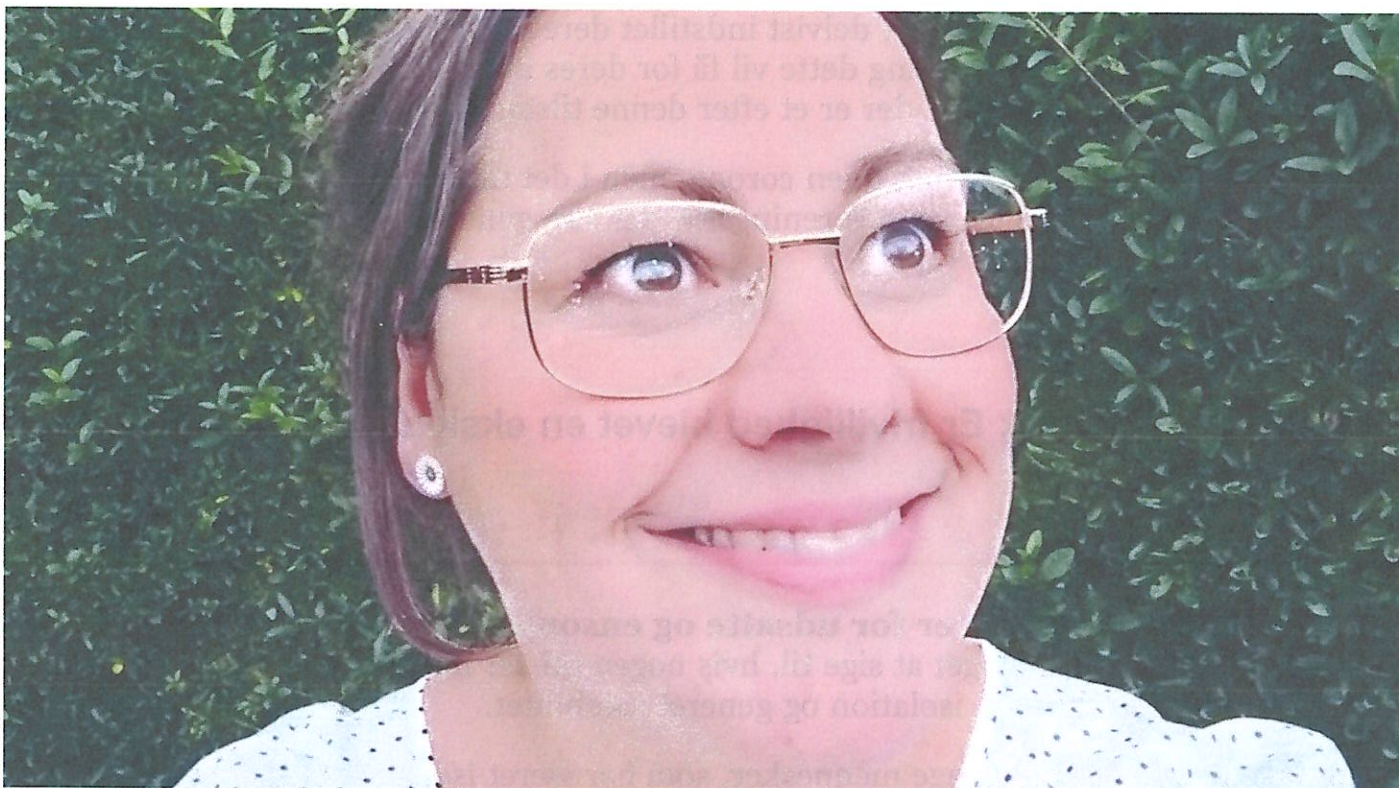

Debat

Centerleder til foreninger: Hold fast i løsningerne og stå klar efter corona

Et år med "corona-dans" har vist civilsamfundets muskler, som vi nu skal sørge for at holde fast i. Foreningerne skal lære af erfaringerne og viderudvikle de innovative løsninger til at tage imod borgere på den anden side af corona, hvor der vil være hårdt brug for dem, skriver Gry Mortensen.

Samfundet får brug et stærkt foreningsliv, der kan genoptage idræt og sociale aktiviteter efter corona. Derfor skal vi anerkende den store indsats og holde fast i erfaringerne, mener centerleder Gry Mortensen. [Foto: Privatfoto](#)

Gry Mortensen
Centerleder, Frivilligcenter Aabenraa

Dette indlæg er alene udtryk for skribentens egen holdning. Alle indlæg hos Altinget skal overholde de presseetiske regler.

Det har været et uforudsigeligt og omskifteligt år for os alle. Også for forenings-Danmark.

Det ved vi i frivilligcentret blandt andet fra de mange telefonsamtaler med ensomme og udsatte, som vi har gennemført i det forgangne år som del af vores Telefonkaffe-projekt, hvor frivillige og ensomme matches 1-1 til snak over en kop kaffe på afstand.

Frivilligheden blomstrede

Telefonkaffe er dog kun én af rigtig mange frivilligdrevede tilbud, der blomstrede frem i dét, vi nok alle kommer til at huske som "coronaåret".

Hvis jeg skulle nævne noget positivt ved dette år, ville jeg som repræsentant for frivilligheden netop pege på det formålstjenstlige i, at det virkelig blev tydeligt for enhver (hvis nogen skulle have været i tvivl ..), hvad civilsamfundet kan, og hvor meget det egentlig trækker til glæde for os alle i den sidste ende.

Overalt – lokalt såvel som andre steder i landet – opstod et hav af nye sociale indsatser og løsninger: Telefontilbud, hjælp til indkøb, hundeluftning, afhentning af medicin på apotekerne, hjælpepakker til børnefamilierne, online fællesspisning og digitale netværksgrupper.

Altsammen båret af frivillige med hjertet på rette sted og med kyndig igangsættelse og koordinering af enten de frivillige selv eller organisationer og andre aktører. Jeg er hamrende stolt af at være en del af denne verden.

Ensomhed og digitale broer

Udover de mange coronahjælpeindsatsers opståen skete der også det andet positive under pandemien, at fællesskab og ensomhed for alvor kom på dagsordenen i den offentlige debat og tilmed fik en del politisk opmærksomhed.

Det blev pludselig mindre tabubelagt at sige højt, at man følte sig ensom, og vi fik øjnene op for, hvad fællesskabet – eller manglen på samme – har af betydning for os mennesker.

Det har mange udsatte især været glade for. De mange online-tilbud formåede også at skabe en bro ind nye fællesskaber for nye deltagere.

Man fik pludselig mulighed for at sidde hjemme i sin trygge stue og vurdere, om det ene eller andet var noget for én, uden at det krævede en masse, som man måske ikke kunne honorere.

Jeg er overbevist om, at disse digitale fællesskaber har potentiale til at kunne hjælpe flere ind i fysiske fællesskaber på et senere tidspunkt.

Det behøver ikke være et spørgsmål om enten/eller – eller at noget udkonkurrerer eller er et dårligere alternativ til noget andet.

Lad os bruge alle de gode erfaringer med nye løsninger, vi fik gennem et års "dans med corona", som vores statsminister kalder det, til også at tænke innovativt i det sociale arbejde fremover.

Civilsamfundet hjælper os videre

Lige så vel som det frivillige, sociale arbejde har spillet en stor rolle i at hjælpe de mange, der led mest, igennem pandemiens første (og forhåbentligt sidste) år, kommer frivilligsektoren også til at spille en stor rolle, når vi engang vender tilbage til normalen.